

Franjiina Pasha

Osamstota obljetnica Preminuća

Pismo generalnog ministra
i Definitorija o svetkovini
svetoga Franje 2026.

ORDO FRATRUM
MINORUM

1226 — 2026
Franciscus

Eight Hundredth Anniversary of the Death of St. Francis

Svoj manjoj braći
Kontemplativnim sestrama naše Franjevačke obitelji
Sestrama TOR-a te svoj braći i sestrama povezanim s našim Redom

Rim, 24. rujna 2026.

Draga braćo i sestre,

Gospodin vam dao mir!

Pišemo vam uoči svetkovine svetoga Franje koja ove godine poprima posebno značenje jer obilježavamo osamstotu obljetnicu njegova preminuća.

Obljetnica koju slavimo

Već se četiri godine pripremamo za ovaj trenutak. Kao što se svi sjećamo, započeli smo 2023. godine, slaveći obljetnicu potvrde našega Pravila i obljetnicu Božića u Grecciu. Sljedeće smo godine, u obljetnici događaja stigmi, promatrali te jedinstvene rane ljubavi, a 2025. godine zastali smo kako bismo razmatrali *Pjesmu brata Sunca* i još dublje otkrili bogatstvo toga jednostavnog i mudrog teksta. Ove godine stigli smo do proslave Preminuća, koje smo željeli nazvati Franjinom Pashom, kako bismo naglasili da preminuće (*transitus* op. a.) znači *prijelaz*, odnosno Uskrs, te da ga je Franjo proživio duboko sjedinjen s Kristom i njegovim pashalnim otajstvom.

Tijekom ove četiri godine također smo u cijelom svijetu iskusili lijepu suradnju među svima nama, članovima Franjevačke obitelji. Ponovno smo otkrili da je upravo sveti Franjo poveznica koja nas ujedinjuje u jedinstvenom karizmu i s radošću možemo reći da je ta suradnja među nama bila prvi, plodonosni plod ovih obljetnica!

Tijekom prvih mjeseci ove godine sudjelovali smo i u izvanrednom događaju izlaganja zemnih ostataka svetoga Franje. U tim siromašnim ostacima kostiju ponovno smo prepoznali onoga koji je izabrao biti doista manji, odnosno najmanji, u ovome svijetu. Ove je godine i Majka Crkva željela s posebnom pažnjom izići ususret cijeloj našoj Franjevačkoj obitelji podjelom potpunog oprosta u svim našim crkvama, čime ova obljetnica dobiva još osobitije značenje.

Franjina Pasha

Stigli smo, dakle, do proslave Franjine Pashe, do tih 3. i 4. listopada koji čine srce ove osamstote obljetnice.

U našim ćemo slavljinama ponovno proživjeti trenutak kada je Franjo proslavio svoju Pashu, odnosno svoj prijelaz iz ovoga svijeta k Ocu. U svojim posljednjim danima još je jednom želio slijediti Kristove stope, kao što je činio tijekom cijeloga svoga života. Prije smrti želio je slušati Ivanovo Evanđelje počevši od 13. poglavlja, gdje događaj pranja nogu uvodi u pripovijest o Posljednjoj večeri te Kristovoj muci i smrti. Želio je također svojoj braći razlomiti kruh, nasljedujući Isusove geste uoči njegove smrti. Kao što je Isus molio Oca za svoje, tako je i Franjo preporučio svoju braću Ocu, blagoslovom koji obuhvaća i braću koja će tek doći, pa tako dopire i do nas. Naposljetku, kao što je Krist umro gol na križu, tako je i Franjo želio biti položen gol na голу zemlju. Franjo je tako želio od vlastite smrti učiniti Pashu, nalik Isusovoj.

Ista želja za suobličenjem Kristu i njegovu pashalnom otajstvu obilježila je čitav Franjin život: sve je započelo susretom s gubavcima, gdje mu se „okrenulo u duševnu i tjelesnu slast ono što mu bijaše gorko“ (Opor 3) upućuje upravo na pashalno iskustvo smrti koja daruje život. Sljedeći važan prijelaz bio je „dar braće“ (Opor 14), koji je Franju doveo do iskustva radosti bratstva, ali i teških izazova samoga bratškog života, koji su se tijekom godina sve više pojačavali u smjenjivanju umiranja i uskrsnuća.

Trajna prisutnost pashalnog otajstva u Franjinu životu dosegla je svoj vrhunac na La Verni, gdje je u stigmama njegovo suobličenje s raspetim i uskrslim Kristom poprimilo tijelo. Ondje je susreo Krista u liku serafina. Naposljetku je smrt kod Porcijunkule dovela do ostvarenja te prisutnosti pashalnog otajstva u Franjinu životu.

U svome životu nije išao nekim posebnim putem, nego je jednostavno živio kršni smisao kršćanskog života, koji se sastoji u sudjelovanju u Kristovu pashalnom otajstvu. Ono što je u Franji izvanredno jest njegova potpuna vjernost tom zajedničkom i temeljnom kršćanskom pozivu, što je ujedno i naš poziv.

I mi, naime, možemo prepoznati kako smo u različitim prijelomnim trenucima života pozvani živjeti Pashu, to jest u vjeri proći kroz teškoće i nevolje kako bismo pronašli mir koji dolazi od Boga. Kao što je Franjo mnogo puta, sve do kraja, morao „živjeti svoju Pashu“, tako i mi. Ova poruka vodi nas u samo srce Evanđelja, gdje Isus kaže: „Ako tko želi ići za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme

svoj križ i neka ide za mnom. Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko izgubi život svoj poradi mene i Evanđelja, spasit će ga“ (Mk 8,34-35). Ova riječ, koja nas vodi u samo srce kršćanske poruke i koju je Franjo u punini živio, daje nam i ključ za razumijevanje vremena u kojem živimo.

Suvremeni kontekst

Živimo u svijetu obilježenom dubokom čežnjom za mirom, a ipak se čini kao da sve češće srlja prema odlukama koji vode u rat. Naše je društvo često polarizirano i podijeljeno, a ipak pokazuje snažnu potrebu za dijalogom i zajedništvom. Među nama raste svijest o hitnosti brige za stvoreni svijet, a i na tom području tehnologija bi mogla pružiti brojne pozitivne mogućnosti. Ipak, svjedoci smo da se resursi znanosti i tehnike često koriste u službi razornog konzumerizma. Živimo u svijetu u kojem ljudi traže autentične odnose i imaju potrebu iskreno komunicirati, ali se tehnološka sredstva, koja bi takvim odnosima mogla pogodovati, često koriste na negativan način, a frenetični ritam komunikacijskog svijeta prijeti da naše odnose učini sve bezličnijima ili čak sukobljenima.

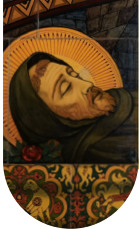
Pasha kao znak nade

Upravo u ovome svijetu, u kojem živimo, slavimo osamstotu obljetnicu Franjine Pashe. Kao što smo rekli, ona nas i danas upućuje na Kristovu Pashu, koja jedina ima snagu preobraziti i naše živote te je istinski znak nade koji nam pomaže razlučivati budućnost koju je Bog pripremio za svakoga od nas i za čitav svijet.

Isus nam je rekao: „Zaista, zaista, kažem vam: ako pšenično zrno, pavši na zemlju, ne umre, ostaje samo; ako li umre, donosi obilat rod. Tko ljubi svoj život, izgubit će ga; a tko mrzi svoj život na ovome svijetu, sačuvat će ga za život vječni“ (Iv 12,24-25).

Franjina smrt pokazuje nam kako je sve do kraja želio biti poput sjemena koje pada na zemlju i pristaje umrijeti da bi donijelo plod. Franjo se potpuno pouzdao u Gospodinovo obećanje, prihvatio je izgubiti vlastiti život u logici Pashe, smrti i uskrsnuća, a Bog ga je učinio plodnim sjemenom života za veliku obitelj kojoj svi pripadamo.

Ono što se ostvarilo u Franji očituje nam životvornu snagu Kristove Pashe i želimo da se to ostvari i u svima nama koji slijedimo Gospodina Isusa nadahnjujući se načinom na koji ga je Franjo slijedio.

Pogled prema budućnosti

Približavajući se smrti, Franjo je izrekao riječi koje se odnose i na nas koji slavimo ovu obljetnicu: „Ja sam svoje učinio, a što vi treba da učinite, neka vas pouči Krist!“ (2Čel 214). To je jasan poziv da svoj pogled upravimo prema Kristu. Dok promatramo Franjinu Pashu, on nas sam upućuje na Kristovu Pashu i na pashalno otajstvo koje smo pozvani živjeti u svome životu. Proslava događaja od prije osamsto godina ne usmjerava naš pogled samo prema prošlosti, nego nas nedvojbeno upućuje prema budućnosti koja nas očekuje i koju nam Bog pripravlja.

Zato je Franjevačka obitelj odlučila da neće imati završnu proslavu Obljetnice: ona treba ostati otvorena budućnosti kako bi se nastavila ostvarivati u nama, u našem svjedočenju, u našoj evanđeoskoj vjerodostojnosti i – ako je to Božja volja! – u našoj svetosti.

U suvremenom svijetu, obilježenom napetostima i proturječjima kojih smo se prisjetili, želimo biti znak nade. Ondje gdje pušu vjetrovi rata, želimo biti miran dah mira; u polariziranom i podijeljenom svijetu želimo svjedočiti da je bratstvo moguće; u tehnološkom i konzumerističkom okruženju želimo biti podsjetnik na umjerenost i brigu za stvoreni svijet; u društvu u kojem su odnosi u opasnosti da postanu sve bezličniji želimo čuvati, među sobom i sa svima, istinski ljudske odnose; u svijetu u kojem se istina često podređuje interesima i komunikacijskim strategijama želimo promicati ekologiju komunikacije (MH 137).

I Generalni kapitul koji ćemo mi, Manja braća, sljedeće godine slaviti u Vijetnamu – na kojem će prvi put sudjelovati i laici – želi biti otvoren Božjoj budućnosti, onome Kraljevstvu koje je Isus došao započeti i koje Bog na otajstven način pripravlja i u mukotrpnoj povijesti našega vremena. Isusove riječi: „Evo, ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta“ (Mt 28,20) podupiru nas u toj nadi.

Započnimo, braćo...

Gledajući Franju, tijekom ove obljetnice možemo iznova promišljati njegovo veliko svjedočanstvo: prihvaćajući njegov poziv, želimo od Krista učiti što nam je činiti. Zato nam i danas odzvanjaju riječi koje je izgovorio u posljednjim danima svoga života: „Započnimo, braćo, služiti Gospodinu Bogu, jer dosada jedva da smo malo ili ništa napredovali.“ (1Čel 103).

Želimo vam da s posebnom radošću proslavite svetkovinu svetoga Franje u ovoj godini u kojoj slavimo osamstotu obljetnicu njegova preminuća. Gledajući Franju, koji je poput Isusa svoju smrt pretvorio u dar ljubavi Ocu i braći, neka i vaš život bude pjesma hvale i zahvalnosti Gospodinu!

Bratski,

Fra Massimo Fusarelli, OFM
Generalni ministar
i braća Generalnog definatorija

Prot. 115571/MG-117-2025

Fra Massimo Fusarelli OFM

Agustino Leizaola

Fra Massimo

Fra Massimo

Fra Massimo

Fra Massimo

Fra Massimo

Fra Massimo

Fra Massimo

Fra Massimo

ORDO FRATRUM
MINORUM

Curia Generalis
Via di S. Maria Mediatrix, 25
00165 Roma, Italia
www.ofm.org